

‘Blij met elk stapje vooruit’

Van het ene op het andere moment veranderde de levens van Wim Staal en René van Beuningen. Beiden hebben Niet Aangeboren Hersenletsel (NAH). Ze vinden steun bij Stichting NAH4US.

Iza de Bruin

Oss

Aan de keukentafel zitten Wim Staal uit Berghem en René van Beuningen uit Heesch aan de koffie. Ze zien elkaar gewoonlijk een paar keer per maand bij NAH4US. „Een groep voor gelijkgestemden”, vertelt Wim. „Lotgenoten vind ik zo’n beladen woord.”

Niet Aangeboren Hersenletsel (NAH) kan een hele hoop uitdagingen met zich meebrengen, en daarom vinden ze NAH4US zo belangrijk. Jaarlijks treft het duizenden mensen in Nederland. Het gaat om schade aan de hersenen die vaak op latere leeftijd ontstaat door een beroerte, ongeluk, hersentumor of ziekte. De gevolgen zijn dikwijls ingrijpend en kunnen zowel fysiek als emotioneel grote impact hebben.

René vertelt open over de scheiding met zijn vrouw, waar de gevolgen van zijn hersenletsel zeker een rol in speelde: „Ook dat soort dingen

bespreken we op de avond. Niemand weet wat je precies meemaakt, behalve degene die hetzelfde ervaart.”

Maar vaak ook zijn de onderwerpen wat luchtiger, vertellen de heren. „We geven veel advies aan elkaar. Vooral aan mensen die het onlangs overkwam en voor wie alles nog nieuw is.”

René kampt er al 25 jaar mee. „Ik kan mij het moment nog goed herin-

neren dat mijn leven in duigen viel.” Hij schetst een warme avond op de camping in Schaijk, waar ze de verjaardag van zijn inmiddels overleden schoonmoeder vierden. „Ik stootte mijn hoofd tegen een blokhut. Ik dacht er verder niets van.”

Tot hij merkte dat hij zich dronken voelde, terwijl hij geen druppel alcohol op had. „Een kennis van mij vertelde ooit over zijn herseninfarct.

▲ René van Beuningen en Wim Staal hebben Niet Aangeboren Hersenletsel. FOTO: JEROEN APPELS/VAN ASSENDELFT

Beetje bij beetje lukken steeds meer dingen

– René van Beuningen

Door zijn verhaal herkende ik wat ik voelde. Een familielid belde 112. Gelukkig kwam er snel hulp.”

Bij Wim ging het heel anders. „Het was 2006. Ik fietste rustig terug van werk naar huis. Vlak voor mijn deur zakte ik opeens in elkaar. Het gebeurde uit het niets.”

Overwinningen

Bij de bijeenkomsten van NAH4US juichen ze ook elkaars overwinningen toe. Want het herstelproces is alles behalve eenvoudig. „Ik kan helaas niet meer drummen, maar ik kan wel gitaar spelen”, zegt René. „Beetje bij beetje lukken steeds meer dingen. Inmiddels rijd ik ook weer auto.”

In Buurthuis Kortfoort in Oss vinden de bijeenkomsten twee keer per maand plaats. Eens per maand zijn er activiteiten zoals sjoelen, bingo of een quizavond. De avonden zijn op donderdag van 19.30 uur tot 22.15 uur, altijd in de oneven weken. Wim laat weten dat de avonden prikkelarm zijn, dus met gedimd licht en zachte muziek, zodat iedereen zich op zijn gemak voelt. Meestal zijn er 15 á 25 mensen aanwezig.